

A85/45

6 november 1985

Libanon / Moskou en de zelfmoordacties in het zuiden.

Ruim een maand geleden werd in een Focus aandacht geschonken aan een persconferentie in Moskou door een vooraanstaand lid van de CP-Libanon.

Inmiddels publiceerde de Pravda een interview met dezelfde Libanese communist en preeks Radio Moskou in een Arabische uitzending de bereidheid van de kameralen in Libanon om hun leven te offeren in de strijd tegen de zionistische bezetters.

Blijkbaar hechten de Sovjets eraan duidelijk te maken dat ook hun politieke vrienden in Libanon actief betrokken zijn bij zelfmoordacties tegen de Israëliëse bezettingmacht. Deze houding van Moskou is ongetwijfeld ingegeven door vrees voor de aantrekkingskracht van fundamentalistische, op Iran georiënteerde shi'iten.

Libanon / Moskou en de zelfmoordacties in het zuiden.

Persconferentie in Moskou

Medio mei jl. zond het radiostation 'Moskou International Service' integraal delen uit van een persconferentie die de vooraanstaande Libanese communist Abdal-Karim MURUWAH in de Sovjet-hoofdstad had gehouden. Deze benadrukte bij die gelegenheid dat ook zijn partijgenoten actief deelnamen aan de campagne van zelfmoordacties tegen de Israëli's in het zuiden van zijn vaderland* .

Interview in Pravda.

Op 8 juni publiceerde de Pravda, het dagblad van de CPSU, een vraaggesprek met MURUWAH. Ook daarin ging deze Libanese communist uitvoerig in op de participatie van zijn partijgenoten in "de daden van zelfopoffering". Voorts wees hij er op dat "Libanese communisten en andere democratische krachten" vanaf de Israëli'sche invasie in Libanon in 1982 de kern van het verzet tegen de bezetters hadden gevormd en dat in die situatie geen verandering was gekomen. Hij keerde zich daarom tegen "de imperialistische en zionistische propaganda, die het verzet probeert te presenteren als een exclusieve zaak van de shi'iten" en die zo "de voorhoederol van de Libanese communisten en andere democratische krachten wil ontkennen". Volgens MURUWAH toonden de door hem aangevallen media door hun wijze van berichtgeving dat zij ten diepste uit zijn op een verdeling van Libanon langs lijnen van religie en stamverband.

Interessant was het voorts - doch dit terzijde - dat MURUWAH grote waardering uitte voor "de betrokkenheid van de Palestijnse strijders bij onze krijg" en voor "de bijdrage van het broederlijke Syrië en van de progressieve krachten in de Arabische wereld aan onze gezamenlijke overwinning". Geen woord van lof voor de houding van Iran. Ook beklemtoonde hij dat "Libanon geen toekomst heeft buiten het raamwerk van de Arabische anti-imperialistische beweging". Dat de Pravda deze uitspraken afdruckte is daarom van belang omdat ze uitdrukking geven aan de sympathie van de CP-libanon voor de op Damascus georiënteerde tegenstanders van PLO-voorzitter ARAFAT.

Radio Moskou commentariëert.

In een Arabische uitzending van Radio Moskou op 9 juli werd er in een commentaar op gewezen, dat "de imperialistische en zionistische propaganda-machine haar uiterste best doet om de Arabische communisten te belasteren". In dit verband verwees de commentator naar "pogingen om de invloed, die de Arabische communisten hebben, te bagatelliseren, terwijl zij juist in de voorste linie staan bij de strijd tegen de vijandige plannen van het imperialisme en het zionisme in het Midden Oosten". Gelukkig voor zijn luisteraars wist de spreker ook waarom Amerika en Israël zo bang zijn voor de communisten: "Als oprechte Arabieren en onwankelbare patriotten werken de communisten aan het bevorderen van de onafhankelijkheid van de Arabische staten, komen zij in opstand tegen misdadige plannen - plannen die erop gericht zijn de zionistisch-imperialistische beheersing van de Arabische wereld uit te breiden - en zetten zij zich met overgave in voor de nationale

*Zie Focus A85/38 dd. 24-9-1985. MURUWAH is lid van het politburo en secretaris van het CC van de CP-Libanon.

eenheid van de Arabische krachten. De communisten ontmaskeren de bedoelingen achter de plannen voor nieuwe overeenkomsten, die alleen de vijanden van de Arabieren ten goede komen".*

De commentator prees vervolgens uitvoerig de opofferingsgezindheid die de Libanese communistes en in april en mei hadden getoond toen zij "de zionisten" bestookten met zelfmoordacties die hij afschilderde als "heroïsche daden". Voorts beklemtoonde hij dat de CP-Libanon vanaf het begin een belangrijke rol had gespeeld in het in september 1982 na de Israëliëse invasie opgerichte "Lebanese National Democratic Front" (LNDF), dat naast de communisten bestaat uit "andere democratische en patriottische partijen en organisaties". Dat de fundamentalistische shi'itische groeperingen en de meer gematigde Amal geen deel uitmaken van het LNDF liet de spreker ongenoemd. Tenslotte wees hij erop dat ruim 1500 CP-leden door de Israëlië's gevangen waren genomen en dat tientallen van hen waren gedood door "zionistische moordenaars".

Tenslotte

Uit het voorgaande komt zonneklaar naar voren dat de Sovjets er op gebrand zijn duidelijk te maken dat hun kameraden in Libanon actief deelnemen aan de golf van zelfmoordacties tegen het Israëliëse bezettingsleger in het zuiden van dat land en dat Moskou die aanslagen steunt.

Voorts kan geconcludeerd worden dat de Sovjets uit alle macht proberen te voorkomen dat het succes van het Libanese verzet tegen de Israëlië's alleen aan radicale shi'iten wordt toegeschreven. Blijkbaar vreest Moskou dat een dergelijke ontwikkeling schadelijk zal zijn voor de Sovjet-belangen in die regio.

*Voor de volledigheid zij erop gewezen dat Moskou de in februari 1985 in Amman tussen de Jordaanse koning HUSSEIN en PLO-voorzitter ARAFAT gesloten overeenkomst inschat als een stap op de weg naar nieuwe separate vredesakkoorden a la Camp David. Zoals bekend voorziet het Akkoord van Amman in een gezamenlijk Jordaans-Palestijns streven om te komen tot overleg over de toekomst van de Westbank en de Gazastrook.